

ONTMIJNINGSDIENST VAN DE LANDMACHT

SINT - BARBARAFEEST

07 Dec 94

SERVICE DE DEMINAGE DE LA FORCE TERRESTRE

FETE SAINTE - BARBE

07 Dec 94

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

TABLE DES MATIERES

- 1. Le mot du chef de Corps*
- 2. La vie à l'unité*
- 3. Activités sportives*
- 4. Evénements sociaux*
- 5. Articles de presse*
- 6. Lettres de remerciement*
- 7. Statistiques*

INHOUDSTAFEL

- 1. Woord van de Korpsoverste*
- 2. Het leven in de eenheid*
- 3. Sportactiviteiten*
- 4. Sociale gebeurtenissen*
- 5. Persuittrekels*
- 6. Bedankingsbrieven*
- 7. Statistieken*

WOORD VAN DE KORPSOVERSTE

Beste Ontmijners
en niet-Ontmijners,

Iets meer dan 2 jaren zijn verlopen sinds onze vorige Sint-BARBARAviering. 2 jaren die niet onopgemerkt zijn voorbijgegaan en ongetwijfeld hun sporen zullen nalaten in de geschiedenis van onze eenheid. Inderdaad, waar in 1992 onze ontmijners hun reeds gekende internationale faam en deskundigheid bevestigden tijdens de uitvoering van humanitaire operaties in Ex-JOEGOSLAVIE (BARANJA) en in SOMALIE werden zij ondertussen eveneens ingezet in RWANDA, CAMBODJA en BOSNIE-HERZEGOVINA. De dramatische gebeurtenissen van april laatstleden hebben er echter toe geleid dat de opdracht UNAMIR vroegtijdig diende te worden stopgezet. Momenteel verblijft nog een ploeg van 3 man in de BARANJA.

Op nationaal vlak echter bleef de klok evenmin stilstaan en hebben zich, naast onze talrijke opdrachten, eveneens enkele markante feiten voorgedaan.

Wanneer ik U vorige keer heb medegedeeld dat, in het kader van de oprichting van het ITC (Intermachten Territoriaal Commando), een fusie van de Ontmijningsdiensten van de Krijgsmacht tot de mogelijkheden behoorde, zal dit in 1995 een voldoende feit worden. Vanaf 1 januari 1995 start de eigenlijke reorganisatie die op 30 juni 1995 moet voltooid zijn. Onze eenheid die vanaf 1 januari 1995 terug de "oude" benaming EOVO (Dienst voor Opruiming en Vernietiging van Ontploffingstuigen) krijgt, zal uiteindelijk bestaan uit 204 man verdeeld over 2 detachementen, te weten:

- HEVERLEE (personeel van de Landmacht en de Luchtmacht)
- POELKAPELLE (personeel van de Landmacht)
- ZEEBRUGGE (personeel van de Zeemacht)

Het detachement Zeebrugge zal bestaan uit de duikschool (die zich reeds bevindt te ZEEBRUGGE) en NAVCLEARMIN die nog tot 96-97 blijft te OOSTENDE.

Op 3 mei 1993 is de constructie gestart van de toekomstige ontmantelingsinstallatie voor de chemische toxische munitie van WO I te POELKAPELLE. Het einde van deze werken is voorzien in de loop van het tweede semester van 1995. Het betreft hier een nieuwe specifieke opdracht waarbij het personeel aan verhoogde risico's zal worden blootgesteld en voorafgegaan door gespecialiseerde opleidingen in diverse centra.

Als gevolg van de opschorting van de militaire dienstplicht, beslist in 1992, werd onze laatste dienstplichtige op 30 september 1994 met onbepaald verlof gestuurd. Hierdoor dienen de administratieve taken nu door ontmijners te worden vervuld in afwachting van de aankomst van het voorziene en onontbeerlijke administratief personeel.

De belangrijke bijdrage aan humanitaire operaties, de talrijke nationale opdrachten die onverminderd voortgaan, de aan de gang zijnde reorganisatie en de opschorting van de militaire dienstplicht hebben er toe geleid dat ook onze eenheid onder een zware druk staat en zonder twijfel nog een lange tijd zal staan. Overtuigd van uw kwaliteiten en uw loyaliteit ben ik er echter van overtuigd dat wij, samen, ook deze uitdaging aankunnen. De toekomst zal veel energie en inzet vergen waarbij beschikbaarheid, motivatie, onderlinge kameraadschap en vooral samenhangigheid en wederzijds respect de onontbeerlijke elementen zullen zijn voor het algemeen welzijn en het bereiken van de vooropgestelde doelstellingen. Ik heb het volste vertrouwen in U en dank U allen, niet enkel voor de reeds geleverde prestaties, doch reeds bij voorbaat voor hetgeen U nog zal verwezenlijken, mijn welgemeende gelukwensen.

Ter gelegenheid van onze ST-BARBARAViering houd ik er in het bijzonder aan om eveneens mijn oprechte felicitaties over te maken aan Uw families, naastbestaanden en vooral aan die families van degenen die hebben deelgenomen aan humanitaire operaties. De inzet en de merkwuurige morele moed waarmee zij de familiale problemen hebben opgelost gedurende de lange periode van afwezigheid maakten het de echtgenoot mogelijk om het moraal hoog te houden en het werk op het terrein op een uitstekende wijze te verrichten. Van harte proficiat.

Met de eindejaarsfeesten in het verschiet rest mij nu nog U allen, evenals Uw families en kennissen, een Vrolijk Kerstfeest en een Gelukkig Nieuwjaar te wensen. Goede moed en veel succes!

G. DE VUYST
Majoor
Korpscommandant

MOT DU CHEF DE CORPS

*Chers démineurs,
et non-démineurs,*

Plus de deux ans se sont écoulés depuis notre dernière fête de SAINTE - BARBE. Deux années qui ne sont pas passées inaperçu et qui, sans doute, laisseront des traces dans l'histoire de notre unité. En effet, en 1992, nos démineurs confirmaient leur réputation internationale et leurs capacités techniques à l'exécution d'opérations humanitaires en EX-YOUGOSLAVIE (BARANJA) et en SOMALIE. Depuis, ils furent mis en oeuvre au RWANDA, CAMBODGE et BOSNIE-HERZEGOVINE. Les événements dramatiques d'avril dernier ont obligé l'interruption prématurée de la mission UNAMIR. Actuellement, une équipe de trois hommes se trouve encore en BARANJA.

Sur le plan national, la tâche a été tout aussi ardue, en plus de nos nombreuses missions, quelques faits marquants se sont déroulés.

Je vous ai fait part, la fois passée, de la possibilité, dans le cadre de la création de l'ITC (Commandement Territorial Interforce) d'une fusion des Services de Déminage des Forces Armées; ce sera chose faite en 1995.

Au 1 janvier 1995 débute la réorganisation qui doit être achevée pour le 30 juin 1995. Notre unité qui au 1 janvier 1995 retrouve son ancienne appellation SEDEE (Service d'Enlèvement et de Destruction d'Engins Explosifs) sera finalement constituée de 204 personnes réparties en 3 détachements, à savoir:

- HEVERLEE (personnel de la Force Terrestre et de la Force Aérienne)*
- POELKAPELLE (personnel de la Force Terrestre)*
- ZEEBRUGGE (personnel de la Force Navale)*

Le détachement de ZEEBRUGGE sera constitué de l'école de plongée (qui se trouve déjà à ZEEBRUGGE) et de NAVCLEARMIN qui reste encore à OOSTENDE jusqu'en 96-97.

Le 3 mai 1993, la construction de la future usine de démantèlement des munitions toxiques chimiques de la Première Guerre Mondiale a débuté à POELKAPELLE. La fin de ces travaux est prévue dans le courant du deuxième semestre de 1995. Il s'agit ici d'une nouvelle mission spécifique pour laquelle le personnel sera exposé à des risques supplémentaires et suivra des formations spécialisées dans divers centres.

Suite à la suppression du service militaire décidée en 1992, nos derniers miliciens sont partis en congé illimité le 30 septembre 1994. Ainsi, les tâches administratives doivent être actuellement remplies par des démineurs en attendant l'arrivée du personnel administratif prévu et indispensable.

La forte participation aux opérations humanitaires, les nombreuses missions nationales au nombre inchangé, la future réorganisation et la suppression du service militaire sont autant de lourdes charges qui sans aucun doute vont encore persister durant une longue période. Persuadé de vos qualités et de votre loyauté, je suis certain qu'ensemble nous pourrons relever ces défis.

L'avenir va nécessiter beaucoup d'énergie et d'ardeur, avenir pour lequel la disponibilité, la motivation, l'esprit de camaraderie et surtout l'écoute mutuelle et le respect réciproque seront les éléments indispensables à la réussite générale et à l'atteinte des buts fixés. J'ai entière confiance en vous et vous remercie tous pour les prestations fournies ainsi que pour celles à venir, avec mes meilleurs souhaits.

A l'occasion de notre fête de SAINTE-BARBE, je tiens particulièrement à adresser mes sincères félicitations à vos familles, proches et surtout aux familles de ceux qui ont pris part aux opérations humanitaires. L'ardeur et le remarquable courage moral avec lesquels elles ont résolu les problèmes familiaux durant la longue absence ont permis aux époux de garder un moral élevé et d'exercer leur travail sur le terrain de manière excellente. De tout coeur, félicitations.

Avec les fêtes de fin d'année en perspective, il me reste encore à vous présenter à tous ainsi qu'à vos familles et connaissances, mes meilleurs voeux de Joyeux Noël et d'Heureuse Année.

Bon courage et bon succès.

*G. DE VUYST
Major
Chef de Corps*

LA VIE A L'UNITE HET LEVEN IN DE EENHEID

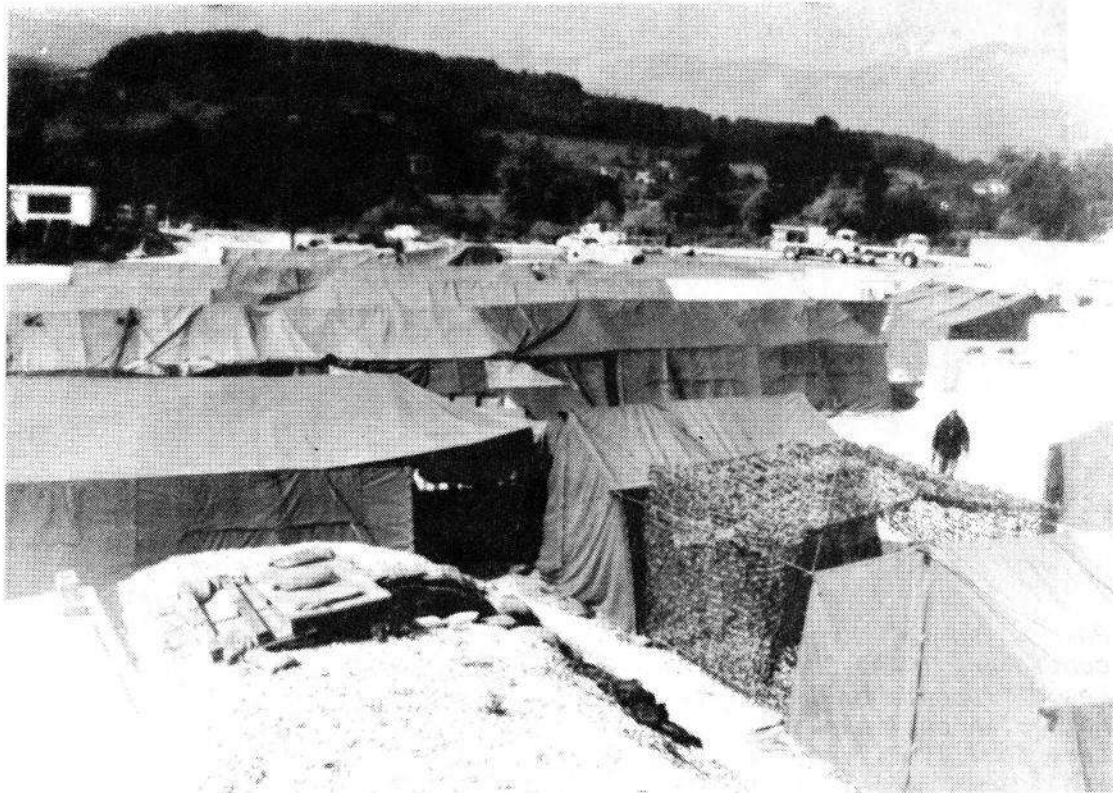
De BELBAT à BELBOS

(ou l'aventure d'une équipe EOD en BOSNIE)

Notre première destination était la BARANJA, cependant le COps en décida autrement, fin février, sur demande expresse des britanniques la Force Terrestre fut sollicitée pour renforcer un bataillon anglais en BOSNIE. L'ordre fut donc donné à une Cie de BELBAT V de rejoindre la BOSNIE. De ce fait notre affectation initiale fut changée, nous passions ainsi de la BARANJA à SANTIĆI VITEZ aux ordres de BELBOS II (BELGIUM in BOSNIA). Pour cette raison le team EOD fut renforcé: trois hommes à BELBAT sous les ordres du 1 SgtMaj VANDER BORGHT et 2 autres (le CplChef NIJS et moi-même) en BOSNIE. Après un court briefing donné juste 24Hr avant notre départ, nous nous sommes préparés pour de nouvelles aventures. Départ de MELSBROEK le 26 Mars 94 à 0800Hr (jour de nomination!) direction ANCONA sur la côte adriatique italienne. De là, après avoir pris connaissance des derniers renseignements tactiques, notre brave C 130 H fit route sur SARAJEVO, ville symbole lorsque l'on parle de la BOSNIE. A peine arrivé, l'ordre tombe "chargeur sur l'arme, gilet pare-balles et casque de rigueur.

Mais notre but n'est pas encore atteint, 70 Km nous séparent encore de SANTICI VITEZ. Grâce aux camions anglais et 2 Hrs de "routes carrossables" nous arrivons enfin à destination. Quelle n'est pas notre surprise de constater que nous ne sommes pas les seuls belges dans notre cantonnement. Effectivement notre camp était déjà occupé par la Cie belgo-néerlandaise de MOVING STAR. Dès notre arrivée, montage des tentes sous un soleil de plomb, 3ième repas avec MOVING STAR suivi d'un repos bien mérité. Le lendemain, neige et vent; nous sommes ainsi prévenus des brusques changements climatiques qui peuvent survenir dans cette région. Au fur et à mesure notre campement prend forme, la tente cuisine et réfectoire sont montées.

Pour la fin avril, les autorités belges et ONU nous promettent des containers logement et sanitaires, ceux-ci arrivent mais ils ne seront montés qu'à la mi-août (après notre départ!).

Seuls les sanitaires seront opérationnels dès juin.

Jusqu'à cette date nous dépendrons à 100% de la Cie Tpt qui voudra bien partager ses WC et douches avec nous, Un grand merci au Major BEM DE VROE.

Vu la promiscuité de notre cantonnement et le manque de moyens et de supports logistiques, nous ne disposons que de peu de loisirs. La TV ne pouvait recevoir que TV5, MTV et Eurosport (en allemand), les terrains de volley et football ainsi qu'une tente power training étaient mis à la disposition mais toujours suivant l'humeur des soldats néerlandais ! Ceci nous permettait néanmoins de faire plus ample connaissance avec les soldats partis de BELGIQUE en l'occurrence la 3ième Cie du 1 ChA.

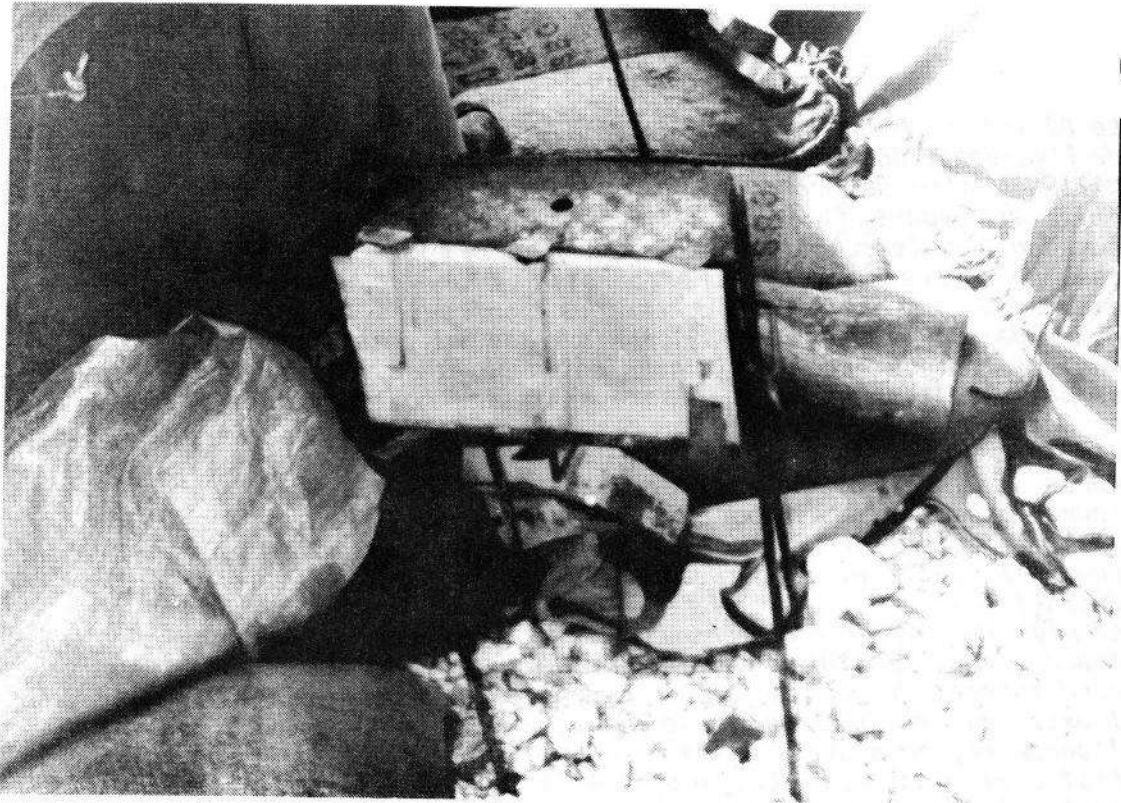
Dès le mois de juin les températures atteignent 45° à l'ombre et le travail s'effectuant en tenue KK complète (le T-shirt et le short nous étant interdit par les UK!), nous obligent à modifier nos horaires de travail.

La matinée est prévue pour les missions EOD, suivie d'un repas froid, ensuite longue inactivité (sauf urgence!) jusque 1530Hr et ensuite reprise du travail jusqu'au 3ième repas.

Le travail proprement dit s'est divisé en 3 phases, la 1ère a été de sécuriser les chemins d'accès pour les patrouilles et nettoyer, du point de vue des munitions, les habitations servant de OP.

Par la suite, la découverte de munitions sur le terrain fut notre lot quotidien, TMA-2-3 , TMN, PMA-2 et beaucoup de mines improvisées. Les différents belligérants n'ayant ni argent ni munitions (embargo oblige) mais bien de l'explosif industriel (la VITEZITE inconnue jusqu'alors de nos services) l'utilisèrent de façon fréquentes. Les mines "télévision", sorte de grosse MRUD artisanales étaient forts présentes sur les positions. Nous découvrîment également des extincteurs transformés en obus de mortier (pneumatique comme en 1914) ou mieux, des cannettes de coca transformées en grenades et des ballons de basket ball remplis d'explosif. Mais le pire qui nous a été donné de voir fut un boiler à eau de 150 litres remplis d'explosif et prêt à servir!

La dernière phase fut le travail en coopération avec les différentes forces HVO (bosniaques croates) et les BIH (forces musulmanes bosniaques) pour la neutralisation des différents champs de mines.

Les hommes du 1ChA eurent un autre travail: garde, repos, observation, Ctl aux check-point et "active site".

Notre séjour fut aussi pour nous l'occasion de rencontrer d'autres soldats EOD ou non, anglais, français, canadiens, russes, scandinaves et mêmes malaysiens sans oublier les belligérants musulmans, serbes et croates.

Tout doucement, le départ approchait. Le trajet inverse était prévu, pour le 03 août mais pour des raisons de sécurité (SARAJEVO AIRPORT fermé) , nous partîmes en camion (10Hr de route) vers SPLIT où là un vrai repas, une vraie douche et un vrai repos nous attendait.

Le lendemain, sur le tarmac de SPLIT, un C 130 H nous attendait afin de nous ramener à MELSBROEK.

Cette mission dura donc plus de 140 jours et se déroula souvent dans la bonne humeur et ce malgré la promiscuité et l'éloignement.

*LEGRAND P.
1 Sgt Maj*

Mission de déminage au CAMBODGE (02 Avril - 02 Octobre 94)

Le 02 Avril, l'équipe composée du lieutenant DEFAYS, de l'adjudant CABARAUX, de l'adjudant DE RIJCK et de moi-même, se retrouvait à l'aéroport de BRUXELLES NATIONAL afin de prendre l'avion à destination du CAMBODGE. Notre mission était au départ fixée par l'Etat-Major Général: instruction de démineurs cambodgiens. Tous motivés à fond pour cette mission, nous nous sommes préparés dans de bonnes conditions: préparation d'une documentation sur les types de mines avec lesquelles nous serions confrontés, visite chez les démineurs hollandais qui participaient depuis 2 ans à la mission, réunion à SGR où d'une manière professionnelle ils nous ont dépeint la vie et le climat politique de ce pays, briefing à la pharmacie militaire centrale sur la manière de vivre en "campagne" et sur l'emploi des insecticides et médicaments reçus pour la mission,...

Après un long voyage en avion (BRUXELLES-LONDRES-KUALA LUMPUR), nous nous sommes posés sur l'aéroport de PHNOM PENH (PNP). Le plus terrible à ce moment était le soleil et l'air assez lourd qui vous assommait, la porte de l'avion une fois franchie. L'équipe fut accueillie par 2 officiers de la NOUVELLE - ZELANDE.

Le plus ahurissant a été ensuite la récupération de nos bagages: pas de tapis transporteur, pas d'annonce nous indiquant l'arrivée des bagages, pas d'air conditionné. Nous les avons retrouvés dans la cohue sur un chariot à l'extérieur du bâtiment avec le sourire de nos 2 officiers. Bref, après l'aéroport, nous avons visité la capitale. Ce qui surprend au départ est le trafic désordonné et bruyant, l'état et l'âge des véhicules et la manière particulière de conduire des indigènes: à gauche, à droite, à 5 sur un cyclomoteur, pas d'emploi du clignoteur, pas de bande de circulation, pas de feu mais un agent de police à chaque carrefour qui parfois semble dépassé par la situation. La pièce la plus importante pour le conducteur est le klaxon, pas la peine de prendre la route sans klaxon, avertisseur servant à changer de direction, à dépasser et à éventuellement à exprimer son mécontentement. Après l'accueil et d'interminables briefing à l'Etat Major du CMAC (CAMBODIAN MINE ACTION CENTRE), la mission et la destination fut fixée. La mission fut différentes de celle annoncée au départ: conseiller technique. L'équipe allait être mise en oeuvre dans la région de BATTAMBANG (BTB) au NORD-OUEST du pays. Après un voyage en avion digne de "y-a-t'il un pilote dans l'avion?", nous avons été accueillis par le major australien commandant l'office régional de BTB. Après quelques briefing, nous avons été envoyés dans les champs de mines pour notre mise en fonction comme "TECHNICAL ADVISOR". Suite à quelques problèmes de sécurité causés dans la région par les khmers rouges, nous avons été affectés au centre d'entraînement de BTB afin d'adapter et de faire dispenser des cours. La situation empirant, nous avons dû évacuer BTB le 2 Mai par routes et sentiers de terre. De retour à PNP, nous avons reçu chacun une fonction d'Etat-Major. Nous fûmes renvoyés sur le terrain début Juin, mais cette fois séparés: Lt DEFAYS, Adjt CABARAUX à BTB, Adjt DE RIJK à SISOPHON et moi-même à KOMPONG SPOE (KSP).

J'étais chargé là-bas d'un site EOD exploité par les norvégiens (NPA:Norwegian People Aid) qui devaient pour la plupart partir pour KAMPONG TOM plus au nord du pays. Je travaillais à KSP avec un norvégien. En 1979, ce village fut bombardé par l'armée vietnamienne car les khmers rouges y avaient installé un stock important de munitions. Une bombe tomba au centre de ce dépôt et des munitions furent projetées jusqu'à 800m autour du marché central, certaines huttes étant même bâties sur des munitions.

Avant l'intervention du CMAC, l'hôpital local y dénombrait jusqu'à 10 accidents par mois avec munitions. On y trouvait un assortiment de munitions allant de la grenade à la bombe d'avion. L'origine de ces munitions était diversifiées: russe, chinoise, vietnamienne, américaine,...

La première urgence concernait les munitions entourant les écoles, les hôpitaux, les temples, les principales voies d'accès, ... Ensuite un nettoyage systématique des munitions en surface fut entrepris. Bien plus tard nous avons entrepris la détection, l'enlèvement et la destruction des munitions enfouies dans le sol. Ce travail fut long car la détection se faisait dans le village, parfois aux abords directs des " habitations ", ce qui voulait dire que quand une destruction sur place était nécessaire, l'évacuation préalable demandait beaucoup de temps. La plupart des munitions étaient détruites en masse dans un terrain désert. Toutes les munitions découvertes étaient détruites quotidiennement ceci afin d'éviter que les villageois reprennent ces engins. Certains récupéraient le métal, d'autres étaient intéressés par l'explosif et d'autres encore les vidaient afin de les vendre comme souvenirs sur le marché. Bref, beaucoup de gens n'avaient pas encore compris la leçon malgré les nombreux accidents.

Chaque jour 5 à 10 fourneaux de munitions étaient mis à feu. Le plus de temps était consacré, non pas à la préparation de la destruction, mais à évacuer la population et les animaux d'élevage, et de s'assurer que cette évacuation soit effective. Les premières destructions se passèrent sans ennuis, mais ensuite les villageois se méfiaient moins et voulaient se rapprocher du lieu de destruction afin de voir le "feu d'artifice".

La plus longue mais aussi la plus drôle perte de temps fut due à un éléphant qui avait franchi les limites de la zone de destruction. Une chasse à l'éléphant belgo-norvégienne s'organisa et la bête fut localisée et approchée prudemment. Le propriétaire fut retrouvé dans un village voisin et la bête fut évacuée en douceur.

Le plus dur pour le moral était de voir là-bas des femmes ou des enfants mutilés par ces munitions. Un soir, notre repos fut interrompu par une explosion assez proche. Le norvégien me dit: "encore des soldats qui tirent!, que se passe-t-il?" Une heure plus tard, la police militaire vint nous chercher afin d'enquêter sur un accident mortel avec munition. Arrivés sur place et malgré le guide, nous avons eu des difficultés à trouver le lieu de l'accident. Un enfant gisait là dans une mare de sang, le corps mutilé par les éclats de l'obus. Après discussion avec les villageois, on devait apprendre que l'enfant jouait avec des munitions et que plusieurs personnes l'avaient vu. Un sentiment de révolte nous envahit après les paroles du chef de village: "il est mort, il n'y a plus rien à faire". Nous regagnâmes l'hôtel en nous disant que l'on ne changerait pas du jour au lendemain le cambodgien devenu fataliste après 20 ans de conflits.

Après la destruction de plus de 10 tonnes de munitions, ma mission à KSP s'acheva fin Août. J'ai regagné ensuite BTB avec le sentiment d'avoir peut-être sauvé une vie en détruisant ces munitions. Le reste de ma mission se passa à BTB dans les champs de mines.

Fin Septembre, l'équipe de la Force Aérienne vint nous relever et nous regagnâmes la BELGIQUE avec le sentiment, que même si notre action semble minime au vu du nombre de mines posées (de 6 à 10 millions), elle fut certainement positive et utile pour la population.

*E. CARETTE
Capt*

BELBAT VI : et la vie continue...

Départ de Bierset le 30 Mar 94 pour la première partie de l'équipe, c'est à dire le 1Sgt REAL et moi-même. Une compagnie de Belbat nous attendait au quartier de la force aérienne. Après un café et un discours, nous avons été conduit à l'aéroport civil où se trouvait notre oiseau blanc. Un dernier "au revoir" à la famille qui doit rester sur le parking et nous voilà sur le tarmac avec nos armes et bagages.

Embarquement à 1730 Hrs, départ à 1830 Hrs. Une chance que les hôtesse étaient charmantes pour faire passer le temps!

Après environ 1 Hr de vol, nous atterrissons à Zagreb où, après les formalités administratives, nous embarquons dans des bus ONU, destination Beli-Manastir. Nous y arrivons en pleine nuit où, bien accueillis par les EOD de Belbat V, nous sommes rapidement dans nos lits. Le lendemain débutait la reprise - remise. Le 13 Avr nous rejoignait le Cpl LHEUREUX. La mission pouvait commencer.

Durant notre séjour, nous avons retrouvé un 105 mm US, un 76 mm CEI, un mortier allemand de 8 cm (hé oui, là aussi!!) et une grenade. en plus, 0 surprise, une carrière délaissée avec +/- 20 puits de chargements amorcés depuis ...??

L'ambiance pour les Cies était parfois chaude. Un dimanche, deux jeeps, roulant sur une digue, ont essuyé un tir de mortier. Appelés sur les lieux, nous avons pu déterminer le type de projectile utilisé (Mor 60 mm) et la direction du tir, ce qui permit au Chef de Corps d'introduire sa plainte.

Autre mission, nous avons commencé le nettoyage de deux champs de mines croates. Résultat, une mine APers PMR 2-A/S, une mine ATk TMA 4 et cinq mines ATk TMA 3. Malheureusement, suite aux événements politiques, à partir du 01 jul nos chantiers nous étaient inaccessibles, les réfugiés croates ayant bloqué toutes les voies d'accès.

Entre les munitions retrouvées, les itinéraires de patrouilles à reconnaître et les champs de mines à nettoyer, il nous restait du temps pour nous rendre au sein des familles adoptées par les EOD des Belbat précédents afin de continuer à leur fournir le peu d'aide que nous pouvions leur donner. Rassurez-vous, elles nous en étaient bien reconnaissantes.

Avec tout ça, le jour du retour approchait. Le 26 jul, après remise de la mission à nos successeurs pour qui la vie continuait, l'équipe au complet rentrait au pays. Pour nous, la vie normale recommençait...

SO LONG, BARANJA !

*VANDER BORGHT
1 SgtMaj*

DE ONTMANTELINGSINSTALLATIE VOOR TOXISCHE CHEMISCHE MUNITIE W.O. I "UNDER CONSTRUCTION"

Op 21 juni 1993 werd te POELKAPELLE, de Eerste steen gelegd door de Minister van Landsverdediging de Heer L. DELCROIX en door Mevrouw M. DE GALAN, Minister van Volksgezondheid, Leefmilieu en Sociale Promotie.

Dit gebeurde onder grote media belangstelling en een stralend zonnetje.

En sindsdien sindsdien werd er gebouwd, vergaderd, gediscussieerd, gestudeerd, vele nota's geschreven en het resultaat van dit alles begint stil aan zichtbaar, en concreet te worden.

Naar het personeel toe werd de eenheid uitgebreid met nog 2 ambulanciers, één informaticus, één electromekaniker, en één industrieel ingenieur. Deze laatste werd in stage geplaatst bij het ASIAT/ DTT/ DwNBC (het vroegere TLM) te PEUTIE, al waar zij, jaja u leest goed zij, zich vertrouwd maakt met de ganse problematiek van identificatie van de agentia.

De opleiding voor het personeel dat in de installatie zal werken start op 24 Okt en op 21 Nov met de vorming industriële helper in de KSMD te GENT. Later volgen nog de opleiding brandweerman in het NBCD centrum te RIJCKEVELDE, gaspakdrager bij het IREA te HASSELT, (Instituut voor Reddingswezen, Ergonomie en Arbeidsbescherming), de detail opleiding in het Indentificatiegebouw en het Ontmantelingsgebouw. Dit laatste zal heel wat inzet en beschikbaarheid vragen van het personeel. In de overtuiging te kunnen beschikken over gemotiveerd personeel, een eigenschap die alle ontminers kenmerkt, zal dit geenszins een probleem vormen.

Op het moment dat u dit leest hebben reeds drie mensen een doorgedreven cursus informatica databeheer gevolgd. Zij kunnen nu aan de slag om de eenheid voor te bereiden op haar toekomstig werk.

De aannemer TV ROEGIERS - SOBERI is nu volop bezig met het aanbrengen van alle noodzakelijke technieken zoals brandbestrijding - detectie; filtering, ventilatie, radioscopie, manipulatie enz ...

Hierbij een schets van de ontmantelingszone, enkele foto's, en een overzicht van de voornaamste veiligheidsaspecten van de installatie.

Dat het Peleton Toxische Munitie volgend jaar vele kredieten zal vragen en opslorpen is duidelijk. Maar wees ervan overtuigd dat het vragen van die kredieten altijd gebeurt vanuit 2 standpunten nl. operationaliteit en veiligheid Personeel en Milieu.

Nu reeds wil ik langs deze weg IEDEREEN bedanken die door zijn oprechte belangstelling bijgedragen heeft tot de realisatie van dit projekt.

A. VANDER MAST
Kapt Cdt
Det Comd

VEILIGHEIDSASPEKTEN ONTMANTELINGSINSTALATIE

A. Algemeen

1. Gelet op de complexiteit van het geheel en de risico's die verbonden zijn aan de ontmantelingsactiviteiten, werd tijdens de voor bereidingsfase zeer veel aandacht besteed aan het aspect VEILIGHEID
2. Deze veiligheid spitst zich vooral toe op de fysieke veiligheid van het personeel, de veiligheid in de installaties zelf en deze van het omliggende.
3. Teneinde de fysieke veiligheid van het personeel optimaal te waarborgen wordt steeds het principe "minimum personeel aan minimum munitie" toegepast.

B. Veiligheden infrastructuur

1. Explosiebestendigheid van de lokalen.
2. Indeling van de gebouwen in gevaars- en besmettingszones met voor de gevaarlijkste zone 24 Hr/24Hr afzuiging over actieve koolfilters.
3. Een afwateringssysteem per gevaarszone.
4. Een brandbeveiligingssysteem met detectie en bestrijdingsmiddelen.
5. Camera en geautomatiseerd besturingssysteem.
6. Afspoeldouches.
7. De sanitaire uitvoering.
8. Een aparte elektronische beveiligde omheining.
9. Een volledige ontsmettingsinfrastructuur.

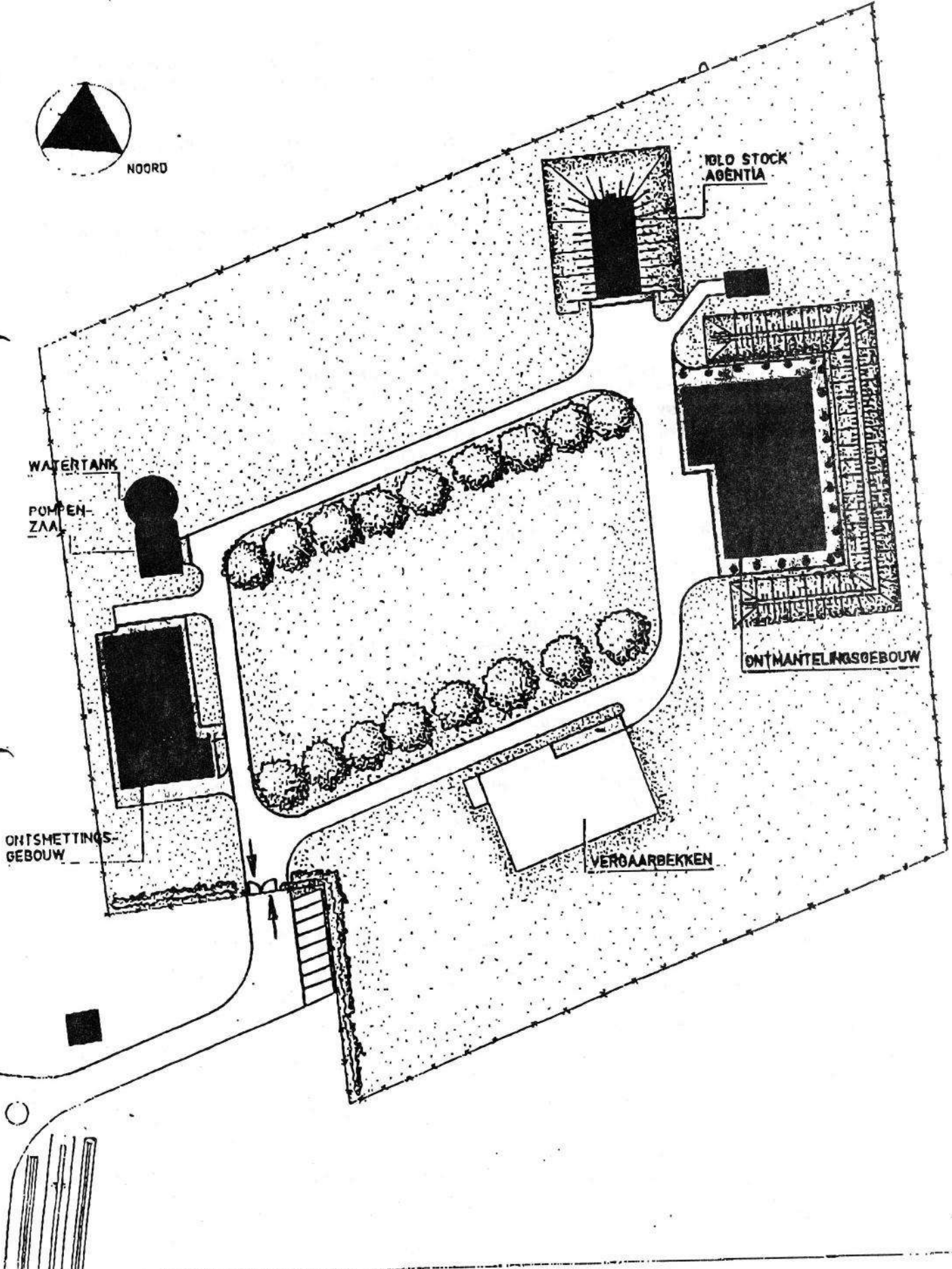
C. Veiligheden procedure

1. Minimale blootstelling van het personeel aan een minimum munitie.
2. Strikte navolging van de voorgeschreven ontmantelings- en decontaminatieprocedure.
3. Systematische monsternamen van het toxisch afval (water).
4. Doorgedreven, permanente opleiding van het personeel.
5. Medische bijstand - arbeidsgeneeskunde.
6. Uitbating van meteo-gegevens.
7. Aangepaste exploitatiemiddelen en budgetten.
8. OH-plan IEPERIET (organisatieplan voor hulpverlening bij ongeval met chemische toxische munitie).

PROJECT ONTMANTELINGSINSTALLATIE

NOORD

KEN UW TAAL

1. Wat is correct ? (a) een bombrief of briefbom
(b) inbeslagname of inbeslagneming
(c) de inbeslaggenomen goederen of de in beslag genomen goederen
2. Wat is een bombrood ?
3. Wat is een bomschip ?
4. Wat betekent A POSTERIORI ?
5. Wat is een hypochonder ?
6. Wat betekent E PLURIBUS UNUM ?
7. Wat betekent VIA VI ?
8. Wat is conchyliologie ?

ANTWOORDEN OP VOLGENDE BLADZIJDE.

PEEREBOOM M.
Adjt
Instruktie

ANTWOORDEN

1. (a) beiden zijn correct
(b) inbeslagneming
(c) de in beslag genomen goederen
2. (a) versnapering die iemand bij zijn terugkeer in de stad, vooral voor kinderen, meebrengt.
(b) bombrood winnen: tijding brengen dat een schip uit zee in aantocht is.
3. Platbodemd, breedgebouwd vissersvaartuig met twee zwaarden voor de kustvisserij.
4. Na de feiten.
5. Iemand die zich voortdurend bezorgd maakt over allerlei ziekten en ingebeelde tegenspoeden.
6. Uit velen een (devies van de USA).
7. Een weg met (door) geweld (devies van de 14Cie Gn Para-Cdo).
8. De leer der schelpen.

BRON: VAN DALE GROOT WOORDENBOEK DER NEDERLANDSE TAAL.

Als u 8 of meer antwoorden juist heeft kunt u postuleren voor een betrekking bij de sectie instructie. **Ah, Ah, Ah, . . .**

A VOIR

CINEMA

A VOIR

BLOWN AWAY

Film de: STEPHEN HOPKINS

Avec: JEFF BRIDGES
TOMMY LEE JONES
LLOYD BRIDGES
FOREST WHITAKER
SUZY AMIS

L'histoire: Jimmy Dove est l'un des meilleurs éléments de la Police de BOSTON. Spécialiste du déminage, ses succès reposent sur une longue expérience professionnelle jointe à un instinct et un sang-froid exemplaire.

A l'exception de son vieil ami MAX O'BANNON, nul ne connaît son passé et sa véritable identité. Comment soupçonnerait-on qu'il débuta à 16 ans dans un groupuscule terroriste et dut quitter l'IRLANDE après avoir tenté de prévenir un attentat, causant ainsi la mort de plusieurs de ses compagnons et l'arrestation de son chef, GAERITY ?

Réfugié aux ETATS - UNIS sous un nouveau nom, JIMMY a consacré dès lors tous ses efforts à la sécurité d'autrui, risquant chaque jour sa vie pour effacer le souvenir de cette tragédie.

Il s'apprête à quitter le service de déminage, lorsque GAERITY débarque à BOSTON, bien décidé à se venger de lui.

Pour débusquer JIMMY, le terroriste commet une série d'attentats de plus en plus sophistiqués, visant successivement les collègues du policier, son ami MAX et finalement KATE, sa jeune épouse, et sa fillette.

La police s'interroge en vain sur l'identité et les mobiles du poseur de bombes. Seul JIMMY a reconnu la " signature " de son ancien maître, qu'il va devoir affronter...

La réalité: L'unité de déminage de BOSTON fut créée au milieu des années 70 pour faire face à la recrudescence des menaces d'attentats liées à la querelle du " bussing " (transport scolaire d'enfants des quartiers défavorisés). Elle fut connue jusqu'en 1980 sous le nom de BOMB DISPOSAL UNIT avant de prendre la dénomination d'EXPLOSIVE ORDNANCE UNIT. Forte de 14 agents, elle intervient sur chaque menace d'attentat à la bombe à BOSTON et traite près de 300 alertes par an.

En Mars 1993, le FBI révéla que les attentats à la bombe avaient augmenté aux ETATS - UNIS de 20% par rapport à 1992 et approchaient désormais les 3000 par an.

SPORTACTIVITEITEN ACTIVITES SPORTIVES

ONZE DEELNAME AAN SPORTMANIFESTATIES

1. 01 Apr 94 : minivoetbaltornooi "wisselbeker Lt Gen JULIAN"

Door veel pech werden we uitgeschakeld in de eerste ronde.
(dixit P.VAN HIMST)

2. 20 Mei 94 : 8ste Memorial VERSTAPPEN

- schietwedstrijd politieparcours

- aantal deelnemers : 232

- aantal ploegen : 38

- resultaten :

VERSTAPPEN D. : 113de met 184 punten

VERGUCHT P. : 169ste met 151 punten

SMITS D. : 202de met 127 punten

FESTRAETS R. : 228ste met 97 punten

De ploeg : 29ste met 559 punten

3. 03 Jun 94 : 16de Grote Prijs Politie GENK

- internationale schietwedstrijd politieparcours

- aantal deelnemers : 312

- aantal ploegen : 56

- resultaten :

VERGUCHT P. : 198ste met 164 punten

VERSTAPPEN D. : 223ste met 153 punten

LEMMENS J. : 300ste met 101 punten

SMITS D. : 302de met 98 punten

De ploeg : 50ste met 516 punten

4. 24 Jun 94 : Jogging BS - Veteranen

- jogging van 10 km door de bossen van DUISBURG
- aantal deelnemers (veteranen + dames) : 242
- aantal deelnemers (jongeren) : 167
- resultaten :

a. dames : GALLOO J. : 211de in 62'34''

b. jongeren : LIBBRECHT F. : 78ste in 44'48''
LEMMENS J. : 161ste in 59'42''

5. 10 Sep 94 : TROPHY 12

- challengewedstrijd per ploeg van 4 man
- proeven : klimmen, zwemmen, orientatiecross, schieten, natuurlijke omloop,...
- aantal ploegen : +/- 50
- de ploeg : VERGUCHT P.
DEHON P.
WYNANTS F.
LEMMENS J.
- resultaat : 31ste met 1005 punten

6. 13 Okt 94 : zwemmen - 1000 m BS

- aflossingswedstrijd voor veteranen en dames. Onze zwemmers werden opgenomen in de ploegen van het kwartier.
- aantal ploegen (heren) : 18
- aantal ploegen (dames) : 13
- deelnemers dames : GALLOO J.
- deelnemers (heren) : VAN MELDERT E.
PUTTEMANS JM.
- resultaten : dames : 9de in 10'12''
heren : 18de in 17'21''

SOCIALE GEBEURTENISSEN EVENEMENTS SOCIAUX

BENOEMINGEN

Zijn bevorderd in hun nieuwe graad :

26 december 1993

<i>1SgtMaj</i>	<i>CALLEWAERT G.</i>	<i>werd benoemd tot de graad van Adjt</i>
<i>1SgtMaj</i>	<i>POSSENIER G.</i>	<i>werd benoemd tot de graad van Adjt</i>
<i>1Sgt</i>	<i>VERFAILLIE D.</i>	<i>werd benoemd tot de graad van 1SGTMaj</i>
<i>1Sgt</i>	<i>LEGRAND P.</i>	<i>werd benoemd tot de graad van 1SGTMaj</i>
<i>Kp1</i>	<i>MICHIELS M.</i>	<i>werd benoemd tot de graad van Kp1 Chef</i>
<i>Kp1</i>	<i>DE BYSER V.</i>	<i>werd benoemd tot de graad van Kp1 Chef</i>

26 Maart 1994

<i>Kp1</i>	<i>SWEERTVAEGHER</i>	<i>werd benoemd tot de graad van Kp1 Chef</i>
------------	----------------------	---

26 Juni 1994

<i>1Sgt</i>	<i>LELONG R.</i>	<i>werd benoemd tot de graad van 1SgtMaj</i>
<i>1Sgt</i>	<i>VERGUCHT Ph.</i>	<i>werd benoemd tot de graad van 1SgtMaj</i>

26 September 1994

<i>1SgtMaj</i>	<i>GODRIE D.</i>	<i>werd benoemd tot de graad van Adjt</i>
<i>1SgtMaj</i>	<i>WINDEY R.</i>	<i>werd benoemd tot de graad van Adjt</i>
<i>1Sgt</i>	<i>VAN HUMBEECK E.</i>	<i>werd benoemd tot de graad van 1SgtMaj</i>
<i>1Sgt</i>	<i>PARET B.</i>	<i>werd benoemd tot de graad van 1SgtMaj</i>
<i>1Sgt</i>	<i>FESTRAETS R.</i>	<i>werd benoemd tot de graad van 1SgtChef</i>
<i>Kp1 Chef</i>	<i>HOLVOET W.</i>	<i>werd benoemd tot de graad van 1Kp1 Chef</i>
<i>Kp1 Chef</i>	<i>VALVEKENS W.</i>	<i>werd benoemd tot de graad van 1Kp1 Chef</i>
<i>Kp1 Chef</i>	<i>BORN V.</i>	<i>werd benoemd tot de graad van 1Kp1 Chef</i>

ONDERSCHIEDINGEN

Eervolle onderscheidingen werden uitgereikt aan :

Adjt NOEL L.	"Croix de Chevalier de l'Ordre de Léopold II" 1e 15 Nov 93
Adjt LIPPINOIS L.	"Kruis van ridder in de Orde van Leopold II" op 15 Nov 93
Adjt VAN MEERHAEGHE	"Kruis van ridder in de Orde van Leopold II" op 15 Nov 93
Adjt POSSENIER G.	"Kruis van ridder in de Orde van Leopold II" op 15 Nov 93
Adjt JANSSENS I.	"Kruis van ridder in de Orde van Leopold II" op 15 Nov 93
1SgtMaj LIBBRECHT	"Militair Ereteken van 1ste Klas" op 15 Nov 93
1SgtMaj MATTHEUS H.	"Militair Ereteken van 1ste Klas" op 15 Nov 93
1SgtMaj VERGUCHT Ph.	"Militair Ereteken van 2de Klas" op 15 Nov 93
1SgtMaj WILMAERS G.	"Gouden Medaille in de Orde van Leopold II" op 08 Apr 94
1SgtMaj VAN LANCKER G.	"Décoration Militaire de 1re Classe" 1e 15 Nov 93
1Sgt FESTAETS R.	"Kruis van Ridder in de Kroonorde" op 08 Apr 94
1Sgt LEMMENS M.	"Militair Ereteken van 2de Klas" op 15 Nov 93
Kpl Chef HENRY E.	"Décoration Militaire de 1re Classe" 1e 08 Avr 94
Kpl Chef KERR H.	"Militair Ereteken van 1ste Klas" op 08 Apr 94
Kpl Chef MUS D.	"Militair Ereteken van 1ste Klas" op 08 Apr 94
Kpl ISEPPI P.	"Décoration Militaire de 2me Classe" 1e 15 Nov 93

AANKOMST IN DE EENHEID

Te HEVERLEE

Adjt VALLONS J.	gekomen van OC 2	op 30 Jun 94
Sgt GILSON O.	gekomen van E Log MAT	op 29 Aug 94
Adjt VANDEN BOSCH R.	gekomen van OC 2	op 30 Sep 94
Sgt VANDAEEL P.	gekomen van E Log Mat	op 28 Nov 94

Te POELKAPELLE

1Sgt ROOMS J.	gekomen van 6TTr	op 30 Jun 94
1Sgt OPSTAELE J.	gekomen van 92 Bn Log	op 29 Aug 94
1Sgt DEJONGHE K.	gekomen van KSMD	op 05 Sep 94
1Sgt LAGAE P.	gekomen van AA Sch	op 05 Sep 94

MUTATIE

Adjt POSSENIER G.	naar 14A	op 05 Sep 94
1SgtMaj UYTTRAGE JP.	burger	op 30 Nov 94

HERINNERINGMEDAILLE VOOR ZENDING OF OPERATIES IN HET BUITELAND

Cdt	VANDERMAST A.	BELBAT I
Adjt	CABARAUX Y.	BELBAT I
Adjt	GODRIE D.	BELBAT I
Kpl Chef	VANDERVAART D.	BELBAT I
Kpl Chef	HENRY E.	BELBAT I
Capt	FAVRESSE P.	BELBAT II
Adjt	HERMAN JP.	BELBAT II
1Sgt Maj	PILAEIS P.	BELBAT II
Kpl Chef	BRUWIER L.	BELBAT II
Kpl Chef	BRUNEEL M.	BELBAT II
Kapt	MERCKX P.	BELBAT III
Adjt	WINDEY R.	BELBAT III
1Sgt Maj	SIMONS E.	BELBAT III
Kpl Chef	DEBOCK H.	BELBAT III
Kpl	ISEPPI P.	BELBAT III
Cdt	PILLE P.	BELBAT IV
Adjt	LIPPINOIS L.	BELBAT IV
1Sgt Chef	FESTRAETS R.	BELBAT IV
Kpl Chef	DEVARWEARE F.	BELBAT IV
Cpl Chef	JONIAUX P.	BELBAT IV
1Sgt Maj	ROGGE P.	BELBAT V
1Sgt Maj	MAERTENS P.	BELBAT V
Kpl	DECOUTERE F.	BELBAT V
1Sgt Maj	VANDER BORGHT D.	BELBAT VI
1Sgt	REAL D.	BELBAT VI
Cpl	LHEUREUX D.	BELBAT VI
1Sgt Maj	LEGRAND P.	BELBOS
Kpl Chef	NIJS M.	BELBOS
1Sgt Maj	D'HOOGHE R.	BOSNIA ROAD
1Sgt Maj	VAN HUMBEEK E.	BOSNIA ROAD
Kpl Chef	LEFEBURE R.	BOSNIA ROAD
Adjt Chef	VAN CLEUVENBERGEN C.	RESTORE HOPE
1Sgt Maj	VERGUCHT P.	RESTORE HOPE
Kpl Chef	VERSTAPPEN D.	RESTORE HOPE
Kpl	WYNANTS F.	RESTORE HOPE
Adjt	VEYS E.	UNOSOM II
1Sgt Maj	CAEL M.	UNOSOM II
Kpl Chef	OPSOMER D.	UNOSOM II
Kpl	COFFYN A.	UNOSOM II
Adjt	PEEREBOOM M.	UNOSOM III
1Sgt Maj	MATTHEUS H.	UNOSOM III
Kpl Chef	PUTTEMANS JM.	UNOSOM III
Kpl Chef	KERR H.	UNOSOM III
Adjt	JANSSENS Y.	UNAMIR I
Adjt	DEMEYERE P.	UNAMIR I
1Sgt Maj	PILAEIS P.	UNAMIR I
1Sgt Maj	WILMAERS G.	SILVER BACK
1Sgt	OMBELETS M.	SILVER BACK
Kpl	HAENEN P.	SILVER BACK

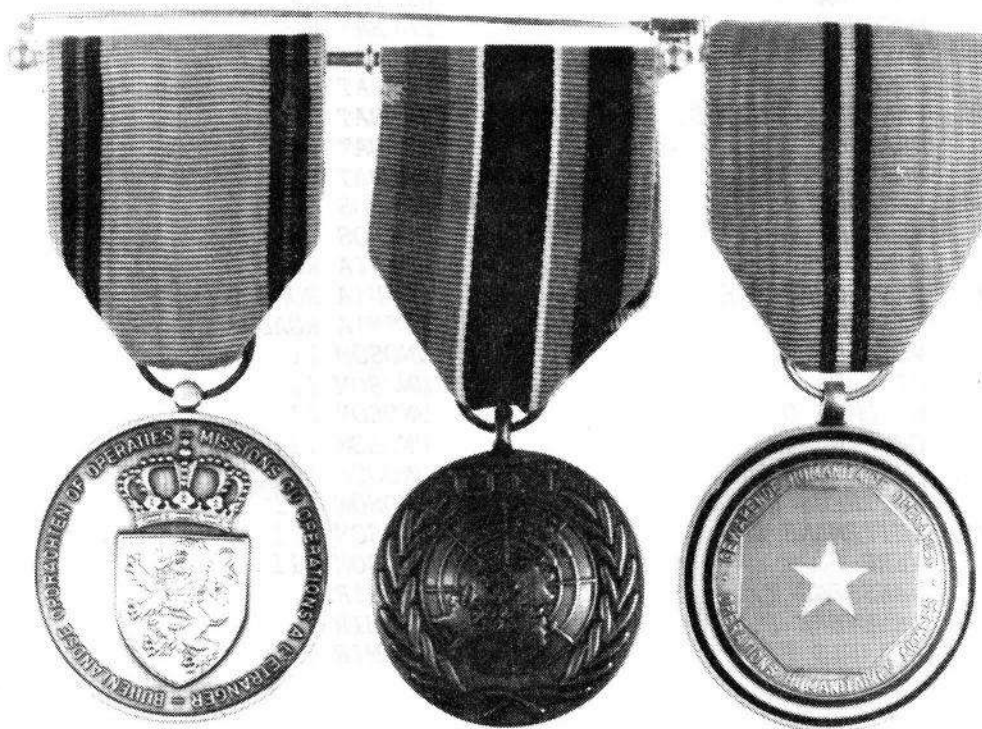
UNITED NATION MEDAL

Cdt	VANDERMAST A.	BELBAT I
Adjt	CABARAUX Y.	BELBAT I
Adjt	GODRIE D.	BELBAT I
Kpl Chef	VANDERVAART D.	BELBAT I
Kpl Chef	HENRY E.	BELBAT I
Capt	FAVRESSE P.	BELBAT II
Adjt	HERMAN JP.	BELBAT II
1Sgt Maj	PILAEIS P.	BELBAT II
Kpl Chef	BRUWIER L.	BELBAT II
Kpl Chef	BRUNEEL M.	BELBAT II
Kapt	MERCKX P.	BELBAT III
Adjt	WINDEY R.	BELBAT III
1Sgt Maj	SIMONS E.	BELBAT III
Kpl Chef	DEBOCK H.	BELBAT III
Kpl	ISEPPI P.	BELBAT III
Cdt	PILLE P.	BELBAT IV
Adjt	LIPPINOIS L.	BELBAT IV
1Sgt Chef	FESTRAETS R.	BELBAT IV
Kpl Chef	DEVARWEARE F.	BELBAT IV
Cpl Chef	JONIAUX P.	BELBAT IV
1Sgt Maj	ROGGE P.	BELBAT V
1Sgt Maj	MAERTENS P.	BELBAT V
Kpl	DECOUTERE F.	BELBAT V
1Sgt Maj	VANDER BORGHT D.	BELBAT VI
1Sgt	REAL D.	BELBAT VI
Cpl	LHEUREUX D.	BELBAT VI
1Sgt Maj	LEGRAND P.	BELBOS
Kpl Chef	NIJS M.	BELBOS
1Sgt Maj	D'HOOGHE R.	BOSNIA ROAD
1Sgt Maj	VAN HUMBEEK E.	BOSNIA ROAD
Kpl Chef	LEFEBURE R.	BOSNIA ROAD
Adjt	VEYS E.	UNOSOM II
1Sgt Maj	CAEL M.	UNOSOM II
Kpl Chef	OPSOMER D.	UNOSOM II
Kpl	COFFYN A.	UNOSOM II
Adjt	PEEREBOOM M.	UNOSOM III
1Sgt Maj	MATTHEUS H.	UNOSOM III
Kpl Chef	PUTTEMANS JM.	UNOSOM III
Kpl Chef	KERR H.	UNOSOM III
Adjt	JANSSENS Y.	UNAMIR I
Adjt	DEMEYERE P.	UNAMIR I
1Sgt Maj	PILAEIS P.	UNAMIR I

MEDAILLE VOOR GEWAPENDE HUMANITAIRE OPDRACHTEN

1Sgt Maj WILMAERS G.
1Sgt OMBELETS M.
Kpl HAENEN P.

SILVER BACK
SILVER BACK
SILVER BACK

ARTICLES DE PRESSE PERSUITTREKSELS

HET LAATSTE NIEUWS

Belgische ontmijners in Cambodja worden afgelost

BRUSSEL (belga) — Vier ontmijners van het Belgisch leger in Cambodja, worden op 2 oktober thuis verwacht. Zij leidden sinds april, in opdracht van de VN, Cambodjaanse militairen op in ontmijningstechnieken. Vijf nieuwe vrijwilligers vertrokken al naar de Cambodjaanse hoofdstad Phnom Penh.

De drie militairen van de landmacht en een duiker-ontmijner van de zeemacht worden afgelost door vijf specialisten van de landmacht. Die zullen op hun beurt, in opdracht van de Verenigde Naties, een duizendtal Cambodjaanse militairen opleiden om springtuigen onschadelijk te maken.

De Belgische militairen waren eerst actief in het noordwestelijke Battambang, maar moesten die plaats in de maand mei verlaten na een offensief van de Rode Khmers.

De ontmijning blijft een uitdaging in Cambodja. De voorbije jaren werden vier miljoen mijnen geplaatst. Die doden of verwonden elke maand twee- tot driehonderd mensen.

DE MORGEN

Explosieven Waals-Brabant niet in België ingevoerd

De dynamietstaven die vrijdag 14 oktober ontdekt zijn op het domein van baron Van Wassenhoven in Sart-Dames-Avelines (Villers-la-Ville) worden in Zwitserland gemaakt en niet in België ingevoerd. De granaat is van Amerikaanse makelij en wordt niet gebruikt in het Belgisch leger. En de elektrische ontstekingsmechanismen voor springtuigen zijn enorm verfijnd. Dat blijkt uit het rapport van de adjudant-chef van de Dienst voor Opruiming en Vernietiging van Ontploffingstuigen (DOVO). Van Cleuvenbergen.

De DOVO trok op vrijdag 14 oktober met een ploeg naar Sart-Dames-Avelines om samen met de gerechtelijke politie van Brussel te zoeken naar de wapens die volgens verklaringen van Robert Beijer onder de grond verstopt waren. Het opsporen van de bergplaats was niet eenvoudig omdat het bos

waar men moest zoeken niet goed onderhouden was. Robert Beijer dacht dat het materiaal slechts 15 centimeter onder de grond zat, maar de eerste zak die werd gevonden stak een halve meter diep en de tweede 40 centimeter. De springstoffen werden meegenomen door DOVO en intussen aan een onderzoek onderworpen. De ontmijningsdienst kan onmogelijk bepalen hoe lang de explosieven verstopt zaten. De fragmentatiegranaat, model M67, die nog in haar verpakking zat, is volgens DOVO van Amerikaanse afkomst en wordt in het Amerikaanse leger gebruikt. Ze was

klaar voor gebruik en blijkt dodelijk te kunnen verwonden in een straal van 25 meter. De dynamietstaven, Gamsite A, ingepakt in bruin parafinepapier, zo meldde DOVO, blijken alleen geschikt voor burgerlijk gebruik, zoals bij de aanleg van wegen of in steengroeven. Zij werden in Zwitserland vervaardigd op 10 december 1985 en nooit officieel in België ingevoerd. De staven, waarvan er acht à tien zijn, waren helemaal ontbonden door de bodemvochtigheid en dus niet meer bruikbaar. Hun herkomst kon men achterhalen op basis van de resten van de verpakking.

De elektrische ontstekingsmechanismen komen van Dynamit Nobel Aktiengesellschaft (DNAG) in Duitsland en zouden wel in België ingevoerd kunnen zijn, maar men heeft er geen weet van of dit type detonator in België wordt gebruikt. Het gaat om uitermate verfijnd en veilig materiaal, dat alleen wordt gebruikt in een vijandige omgeving, namelijk op plaatsen waar een verradelijke wind waait, statische elektriciteit aanwezig is of hoogspanningskabels in de buurt zijn. Door de extra beveiliging vermijdt men dat ze plotseling in brand zouden schieten of te vroeg of te laat afgaan. Ook zij zijn bestemd voor civiel gebruik. Zij waren nog in vrij goede staat ondanks de slechte opslagomstandigheden. Volgens een expert wordt dat soort knalkokers slechts uitzonderlijk gebruikt en alleen in het buitenland, op grote hoogte.

(NDB)

Ontmijners hebben nog eeuwen werk

HEVERLEE/WESTENDE —

„Even snel als we ze opruimen, leggen anderen weer nieuwe anti-personeelsmijnen. We hebben een mijnenveld gekuist dat al voor de derde keer aan de beurt kwam, alsof de mijnen daar als aardappelen in de grond groeien. Dweilen met de kraan open! Frustrerend, maar in de wetenschap toch dat elke mijn die wij laten springen geen kind, vrouw of burger meer kwaad zal doen". De 39-jarige adjudant Wilfried Deryck uit Westende is pas terug uit Cambodja na een opdracht van zes maanden als ontmijner in dienst van Ontwikkelingshulp. De voortwoekerende burgeroorlog heeft van dit Zuid-Oost-Aziatische land één groot mijnenveld gemaakt, letterlijk bezaaid met die verraderlijke kringen.

Acht of negen miljoen

Ondanks de inspanning van de internationale gemeenschap voor de ontminning, liggen er naar schatting nog acht of negen miljoen mijnen in Cambodja. Kriskras door het land gezaaid, zonder enig vast patroon: in rijstvelden evengoed als in de jungle, op veldwegen en langs de grote verkeersaders. Er gaat geen dag voorbij zonder dat mijnen slachtoffers maken.

Wilfried Deryck: „De meeste slachtoffers gaan niet dood, maar verliezen wel een voet en een onderbeen. Het heeft twee maanden geduurd voor ik eraan gewoon was al die mensen op krukken door de straten te zien hinken. Er zijn onnoemelijk veel gehandicapten in Cambodja, vooral kinderen. Mijnen zijn blind en worden gebruikt voor blinde terreur. Ik ontdekte er een paar onder een boom, net op de plaats die op de middag in de schaduw ligt, waar iemand dus totaal onschuldig even wat koelte gaat zoeken. Dat dient geen enkel militair nut".

Cambodja is vergeven van dat tuig, meestal van Russische of Chinese makelij. Vier Belgen hebben er de voorbije zes maanden gewerkt als technisch adviseur voor Cambodjaanse ontmijners. Nu zit er een ploeg van vijf man van de luchtmacht.

Eeuwen werkzekerheid

Ook voor hen worden het harde werken. De vluchtelingenorganisatie van de VN duidt de prioriteit te

sief en tijdrovend. Een peloton van dertig man behandelt gemiddeld zowat elfhonderd vierkante meter per dag. In Cambodja liggen tienduizend vierkante kilometer mijnenvelden. Vast werk hebben die ontmijners dus wel, nog voor een paar eeuwen.

Mijnopruijing is absoluut nodig, wil men de op landbouw gebaseerde economie van Cambodja weer op poten krijgen. Zo lang de rijstvelden bezaaid liggen met mijnen, en de wegen onbegaanbaar zijn, zo lang ligt de landbouw lam.

Stocks onuitputtelijk

„Het zal niet gemakkelijk zijn", zegt Deryck. „Het conflict is nog aan de gang, weet je. We zijn een maand naar de hoofdstad geëvacueerd uit onze post in het noordwesten van het land. Het was toen echt té onveilig. 'Tot nu is alles veilig, maar vanaf nu weten we het niet meer,' zegde het regeringsleger. We kregen stuk voor stuk een gewapende wacht mee, tot in de mijnenvelden toe, om ons te beschermen tegen de Rode Khmer. Wij bliezen zonder pardon elke mijn op die we tegenkwamen, al was het maar om te voorkomen dat kuisen mijnenvelden aan. De ontmijners gaan erop af met een metaaldetector, daarna met priemen: pijnlijk nauwkeurig en voorzichtig doorprikken ze de grond — met het risico dat een mijn zo diabolisch sluw is gelegd dat ze al bij de eerste aanraking afgaat.

Verspreid over Cambodja liggen acht tot negen miljoen mijnen, die nog dagelijks burgerslachtoffers maken.

Deryck: „We vinden er niet bepaald hoogtechnologisch spul, maar daarom zijn die enorme aantallen Chinese „72" en Russische „PNM-2" niet minder gevaarlijk. Niet groter dan een doosje schoensmeer, maar met genoeg springstof om je hand af te rukken".

Ontmijning is zeer arbeidsin-

ze door anderen opnieuw werden geplaatst. Iederéén legt daar mijnen: de rebellen en het regeringsleger gebruiken ze als altijd wakende schildwachten. De burgerbevolking bakent met mijnen haar terrein af, of gebruikt ze om te... vissen. Ze beschikken over onuitputtelijke stocks".

De Cambodjanen hebben intussen genoeg praktijkervaring om zelf uitmuntende ontmijners te worden. „Ze missen alleen leiderschap en zin voor veiligheid, maar inzake pure ontminningstechniek hebben ze van ons weinig te leren".

Wilfried Deryck is getrouwd en vader van twee kinderen, maar als hij gevraagd wordt gaat hij terug naar Cambodja. „De mijnen liggen er en ze moeten dus opgeruimd worden voor ze nog meer mensen verminken".

—Fred Vandenbussche

De mijn aan banden

HEVERLEE — Anti-personeelsmijnen behoren volgens de VN tot de „inhumane wapens". Zij zijn brandverwend (zoals napalm), verblindend (zoals laserstralen) of verminkend (zoals landmijnen).

Volgend jaar september staat een herzieningsconferentie op stapel over de conventie die inzake dat soort wapens al sedert 1980 bestaat. In januari wordt de ontwerpakte opgesteld inzake de mijnen.

De krachtlijnen van die tekst, zegt majoor Devuyt, commandant van de Dienst Opruiming en Vernietiging van Ontploffingsvuigen (DOVO), liggen nu al vast. De

conventie zal worden uitgebreid tot interne conflicten (de beperkingen gelden nu maar voor internationale conflicten). Verder zal er een absoluut verbod komen op het gebruik van niet-detecteerbare mijnen en zal er een internationaal controlesysteem komen, zoals voor kernwapens.

Niet-detecteerbare mijnen worden momenteel volop gebruikt in ex-Joegoslavië, dat er trouwens een belangrijke producent van is. De bekendste types zijn de PNM-2 en PNM-3, die geen stalen onderdelen hebben en dus onzichtbaar zijn voor metaaldetectoren. Ze worden tot ontploffing gebracht door een chemische ontsteker, gebaseerd op een wrijvingsmechanisme.

—F.V.

Riviertje vol gasbommen

MONTIGNY-LE-TILLEUL — In het schilderachtige riviertje Eau d'Heure liggen honderden obussen, de meeste vol gifgas, uit de Eerste Wereldoorlog. Maandag hebben de duikers-ontmijners van de landmacht er een vijftal bovengedaald en meegenomen om onschadelijk te maken. Maar tegen het tempo waarmee de duikers-ontmijners nu vorderen, zullen er nog jaren nodig zijn om alle obussen in veiligheid te brengen. Een paar kilometer stroomafwaarts de vindplaats mondt het riviertje uit in de Samber. De ring rond Charleroi is vlakbij.

De ouderen in het dorp ten zuidwesten van Charleroi weten dat de munitie afkomstig is van een Duitse trein die in 1917, op weg naar het front bij Verdun, in het riviertje getuimeld is. Volgens de ene bron veroorzaakte sabotage door het verzet de ontsporing, anderen zeggen dat de trein vanzelf ontspoord is en

Restanten van Duitse munitietrein uit Eerste Wereldoorlog

daarna door de haastige Duitsers in het water is gekieperd, om de vitale spoorlijn (uit Duitsland via Brussel en Charleroi naar het front in Frankrijk) vrij te maken.

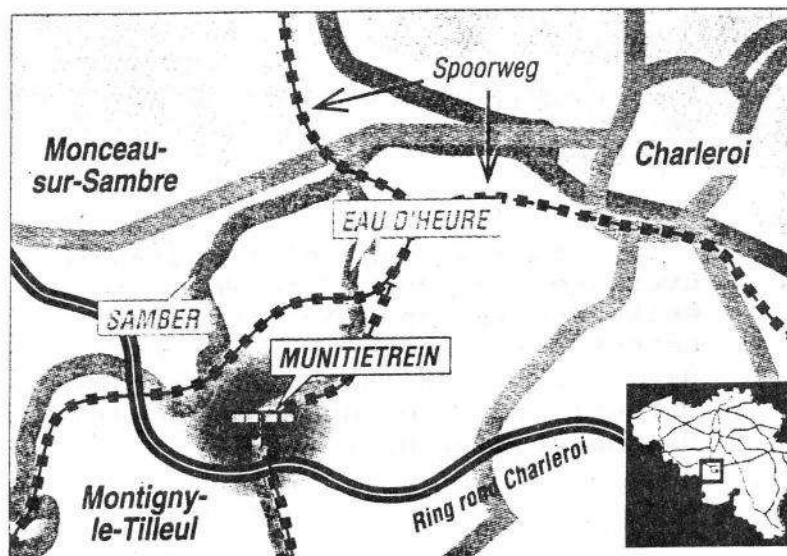
De trein was geladen met obussen 7,7 centimeter en 10,5 centimeter (voor die tijd zeer zware artillerie), waarvan de meeste gevuld zijn met yperiet of mosterdgas. Die zijn, samen met de trein, in het water terechtgekomen. In 1986 ontdekte men dat er over een afstand van drietot vierhonderd meter iets mis was met het riviertje. Sedertdien worden sporadisch duikers ingezet om het

oorlogstuig te bergen.

„De conventionele munitie maken we onschadelijk”, zegt eerste sergeant Pascal Dehon, ploegchef van de duikers. „De gasobussen stockeren we, in afwachting dat in Houthulst de ontmantelingsinstallatie operationeel is. We hebben al zeshonderd obussen opgevist, maar er moeten er nog honderden zitten”.

Gevaarlijk

Voor de ontmijners is het gevaarlijk. Na bijna tachtig jaar zitten de obussen diep onder het slijk en vast tussen de stenen, in drie tot vier meter diep water, waarin de zichtbaarheid doorgaans niet meer is dan een halve meter. Veel van het werk gebeurt letterlijk op de tast. De munitie is nu zo aangetast door de tand des tijds, dat ze bijna onberekenbaar kan reageren. De obussen moeten één per één uit het slijk gevist of van tussen de stenen gepeu-

terd worden.

Dehon: „We zijn maar met vier duikers-ontmijners bij de landmacht, en echt doorwerken kunnen we niet. Zodra het een beetje regent,

gaat het water zo snel stromen en wordt het zo troebel dat verder werken onmogelijk is”.

—Fred Vandenbussche

BEDANKINGSBRIEVEN LETTRES DE REMERCIEMENT

LOGISTIEK CENTRUM VAN DE LANDMACHT
Kwartier Cdt E. de HEMPTINNE
Hertogstraat 300
3001 LEUVEN (HEVERLEE)

De : 12 Aug 94
Nr : 39808

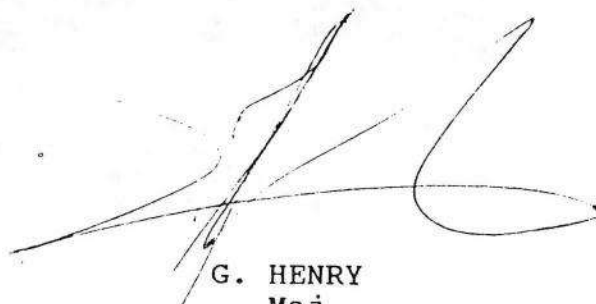
Tf : 016/ 40.41.20 - Ext 2337

Aan Comd ODLM
14 Cie Gn Para Cdo
12 Cie Tpt
Staf en Dst Cie

ONDERWERP : Bezoek speelpleinwerking OCMW LUBBEEK.

1. Op 03 Aug bezocht OCMW LUBBEEK ons kwartier met 90 jongeren. Het uitgewerkte programma was een succes.

2. Ik, vraag u mijn felicitaties te willen overmaken aan de uitvoerders in uw eenheid welke meehielpen voor het slagen van dit bezoek. Zij droegen bij tot een betere uitstraling van ons kwartier tegen over de burgerij en bezorgden het jeugdige publiek een bijzonder aangename dag.

G. HENRY
Maj
omd Log C LM a.i.

KONINKLIJKE MILITAIRE SCHOOL

Leerstoel Geschiedenis, Aardrijkskunde,
Defensieproblemen en Krijgskunst

Renaissancelaan, 30
1040 BRUSSEL

Tf: 9/2428/6178

13 Okt 94

Hi. 798

Aan Comd DOVO

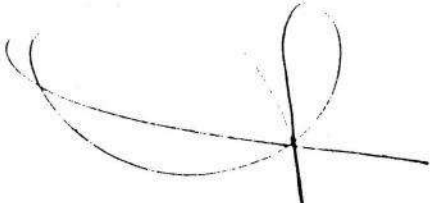
o/c Comd K Mil Sch

J. DASSY

Generaal Majoor
Vleugeladjutant van de Koning
Commandant van de
Koninklijke Militaire School

ONDERWERP : Tentoonstelling te LEUVEN - Felicitaties

1. Van 4 tot 25 september 1994 had in het Cultureel Centrum 'Romaanse Poort' te LEUVEN de tentoonstelling plaats over de bevrijding van de stad in september 1944.
2. Het succesvolle karakter van de tentoonstelling was zeker voor een deel te danken aan het materiaal dat u zo welwillend ter beschikking hebt gesteld van mijn assistent, Luitenant ABTS.
3. Ik dank u dan ook zeer oprecht voor uw bijdrage, en verzoek u beleefd om tevens uw medewerkers, in het bijzonder Kapt MERCKX en ISM MATTHEUS te danken in mijn naam.

L. De Vos
Prof. Dr.
Leerstoelhoofd

POLICE RURALE

de

ÉGHEZÉE

43, route de Gembloux
Téléphone : (081) 81.19.04
C.C.P. Admn. Com. : 000-0050321-75

N° IND. :

ANNEXE :

OBJET :

A L'ATTENTION DE L'ADJUDANT NOEL

Suite à l'intervention de vos deux sous-officiers ce vendredi 29 juillet 1994, le service de police tient à remercier ces deux militaires pour leur compétence et leur politesse.

Merci pour votre rapidité d'action.-----

Pour le Chef de Corps

MATOT Luc

**PREPARATORY COMMISSION FOR THE ORGANIZATION
FOR THE PROHIBITION OF CHEMICAL WEAPONS**

Provisional Technical Secretariat

Verification Division

12 October 1994

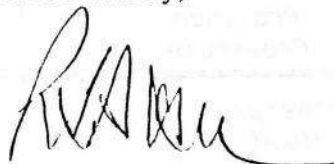
Dear Major de Vuyst

I am writing on behalf of myself and Dr Ron Manley to express our appreciation to you for hosting our visit to the chemical munitions demolition facility in Houthuls/Poelkapelle on 14 September. We found your explanation of the role of your demolition services most valuable and informative, and greatly appreciated the extensive briefing on the chemical demilitarisation activities that will be carried out at Poelkapelle on completion of the current construction work there. We would also like to thank you for the very pleasant lunch that you provided for us.

We are very grateful to have had the opportunity to visit the facility, and to gain an understanding of the important work being carried out by you and your staff in this area. We wish you every success in the future.

Thank you once again for your help, and for a very informative visit.

Yours sincerely,

(John Gee)
Director

Major G. De Vuyst
Commander Demining Services (ODLM)
Kwartier Cdt de Hemptinne
Hetogstraat, 300
3001 Leuven
BELGIUM

STATISTIQUES 94 STATISTIEKEN 94

Du 01 Janvier au 31 Octobre 1994, notre service a :

- Exécuté	2620 demandes EOD
- Exécuté	101 demandes IEDD
- Enlevé	185 tonnes de munitions EOD
- Enlevé	308 tonnes de munitions IX / D2
- Enlevé	14 tonnes de munitions TOX
- Détruit	224 tonnes de munitions EOD
- Détruit	300 tonnes de munitions IX / D2

DEMANDES EOD - 1994 - EOD AANVRAGEN

REPARTITION PAR PROVINCE - VERDELING PER PROVINCIE

Province Provincie	Nombre de demandes exécutées Aantal uitgevoerd aanvragen
Antwerpen	224
Brabant	165
Limburg	171
Hainaut	84
Liège	98
Oost Vlaanderen	84
West Vlaanderen	1738
Namur	56
Luxembourg	85
TOTAL - TOTAAL	2705

BOMBES D'AVION DECOUVERTES
TERUGGEVONDEN VLIEGTUIGBOMMEN

<i>DATE - DATUM</i>	<i>COMMUNE - GEMEENTE</i>	<i>TYPE</i>
<i>25 Jan 94</i>	<i>ZAVENTEM</i>	<i>GP 1000 Lbs US</i>
<i>15 Avr 94</i>	<i>LANAKEN</i>	<i>GP 250 Lbs UK</i>
<i>05 Oct 94</i>	<i>MAASMECHELEN</i>	<i>GP 500 Lbs US</i>
<i>27 Oct 94</i>	<i>VERVIERS</i>	<i>GP 500 Lbs US</i>

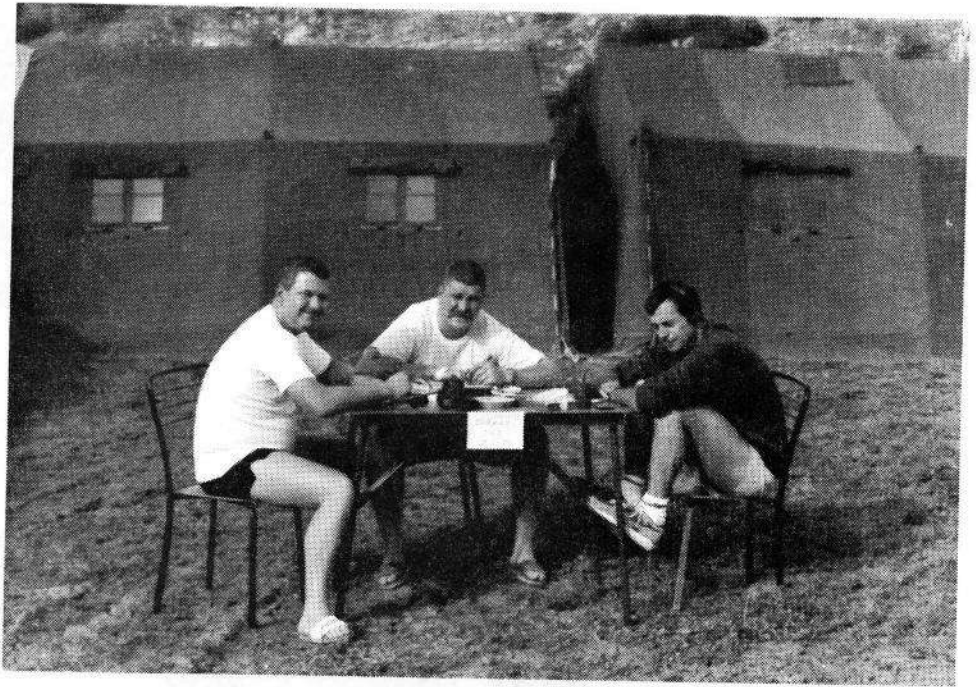

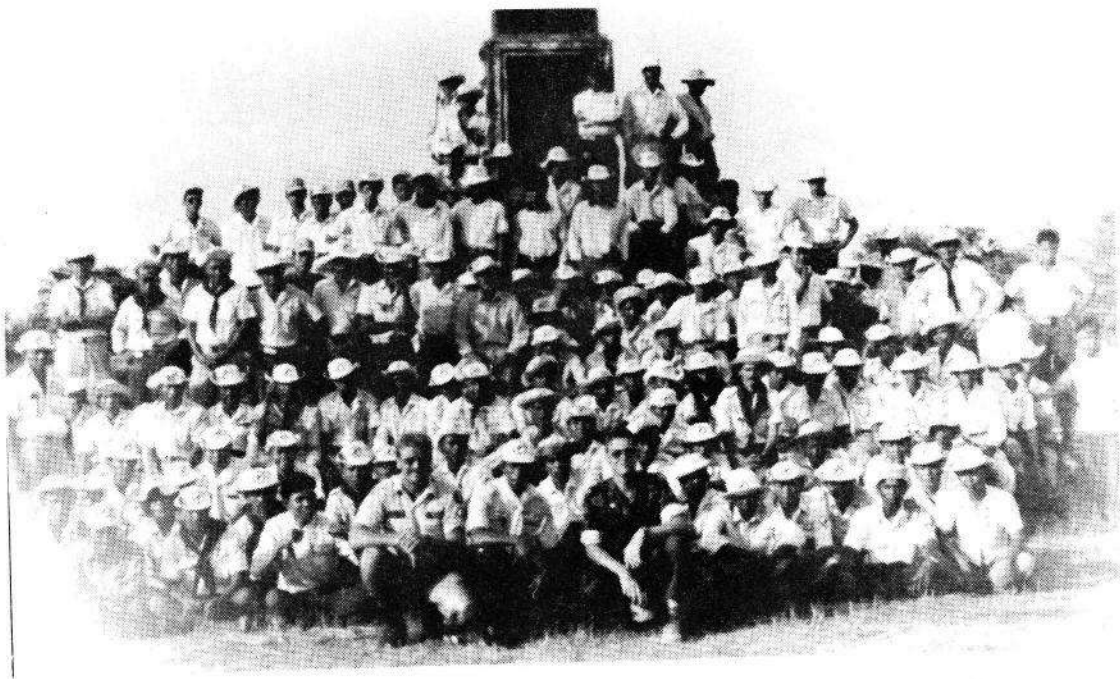
SOMALIE

BOSNIE

CAMBODJA

